

Arrest

nr. 137 793 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Mirpur. U zou doorheen de jaren verschillende opleidingen gevolgd hebben. U zou verschillende universitaire diploma's behaald hebben. Veel van uw studies gingen over vergelijkingen tussen religies. U zou hier heel open en liberaal over gedacht hebben. U zou hier speeches over gegeven hebben en er zouden artikels over u verschenen zijn in kranten. U zou een cursus in Arabisch niet verder hebben kunnen zetten wegens uw openheid naar andere religies. Uw ideeën zouden in het algemeen niet goed gelegen hebben. U zou in januari 2010 met een studentenvisum naar het Verenigd Koninkrijk gereisd zijn. U zou hier een jaar gestudeerd hebben, waarna u in januari 2011 terugkeerde naar Pakistan. U zou een thesis over religies

geschreven hebben. Deze thesis zou uitgedeeld zijn. U zou een vriend gevraagd hebben om dit in boekvorm uit te brengen. Deze vriend zou dit niet gedaan hebben en hij zou alle contacten met u verbroken hebben. In januari 2011 zou u door de politie gearresteerd zijn. U zou mishandeld zijn en na twee dagen zou u vrijgelaten zijn. U zou naar het ziekenhuis gegaan zijn waar u twee dagen behandeld werd. Twintig dagen later zou u gewaarschuwd zijn door een politieagent. U zou op tijd ontsnapt zijn, waardoor de politie u geen tweede maal wist te arresteren. U zou naar Lahore en naar Karachi gegaan zijn, waarna u over land naar Europa reisde. Op 16 mei 2011 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag verwijst u naar volgende documenten: documenten over uw studies (diploma's, rapporten, syllabus), uw CV, een bankboekje, documenten i.v.m. grondbezit, een brief van uw vriend, een brief van een belastinginspecteur, getuigenissen en de identiteitskaarten van de getuigen, een medisch attest, een document i.v.m. uw uitsluiting van een opleiding Arabisch, een usbstick met uw thesis, uw handgeschreven itinerarium, informatie over uw studies in het Verenigd Koninkrijk en documenten over uw leven, werk en studies in België.

Op 22 mei 2014 nam het Commissariaat- generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U had uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk immers bewust verzwegen, u had geen asiel aangevraagd in het Verenigd Koninkrijk, er kon geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees en de authenticiteit van uw documenten mocht betwijfeld worden. U ging in beroep tegen deze beslissing. Voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) legde u volgende documenten voor, kopies van uw paspoort, een kopie van de rekening van uw zus, een doktersattest, een referentiebrieven en een brief van uw hand. Op 14 november 2014 werd uw beroep echter verworpen.

Op 2 december 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U keerde niet terug naar Pakistan. U baseert zich op dezelfde problemen als bij uw eerste asielaanvraag. U legde het originele paspoort waarvan u voordien enkel kopies voorlegde, voor en daarnaast de Italiaanse verblijfsdocumenten van uw broer die in Italië als vluchteling erkend zou zijn. Hij zou Pakistan ontvlucht zijn omwille van uw problemen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, nl. uw bewering vervolgd te worden wegens uw ideeën over religie, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo legde u vooreerst uw volledige originele paspoort voor. Uw verklaringen over de manier waarop u hieraan geraakte (u zou de smokkelaar betaald hebben) zijn weinig zeggend, daar u ze niet aannemelijk kunt maken. Bovendien legde u reeds bij uw eerste asielaanvraag voor de RvV kopies van de relevante pagina's uit uw paspoort voor, waardoor de RvV dus reeds oordeelde over de waarde van dit element. Dit paspoort voegt dan ook niets nieuws aan uw asielrelaas. Het wijst enkel op uw identiteit, iets dat niet in twijfel werd getrokken. Dat uit dit paspoort blijkt dat u mogelijks van het VK terugkeerde naar Pakistan, voegt niets toe aan de kern van uw relaas, zijnde de geloofwaardigheid van uw vrees. Ook blijkt uit dit paspoort dat u recent een nieuw paspoort aangevraagd en verkregen heeft van de Pakistaanse ambassade te Brussel. U legde dit paspoort echter niet voor, zodat het CGVS geen zicht heeft op de mogelijke inhoud. Bovendien strookt het aanvragen van dit paspoort niet met uw ingeroepen vrees. U beweerde immers dat de Pakistaanse politie u zou zoeken, wegens uw open ideeën over religie, een gevoelige zaak in Pakistan. In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u schijnbaar zonder enige vrees naar de vertegenwoordigers van dezelfde autoriteiten die u naar eigen zeggen dient te vrezen, zou stappen om een reispaspoort te bekomen. Dit breekt verder het geloof in uw vrees af.

Voorts legde u verblijfsdocumenten van uw broer in Italië voor. U verklaarde dat hij omwille van uw problemen zelf problemen kreeg, waarna ook hij het land diende te verlaten. Hij zou in Italië erkend zijn als vluchteling. Vooreerst dient hierover opgemerkt te worden dat de CGVS geen zicht heeft op de

inhoud van deze man zijn asielaanvraag in Italië, zodat uw bewering dat hij asiel kreeg op basis van uw problemen, loos is. Daarnaast is het uiterst bevreemdend dat u nooit eerder over de asielaanvraag van uw broer repte, temeer daar deze man volgens u asiel gevraagd zou hebben op basis van uw persoonlijke problemen. Volgens uw verklaringen zou uw broer reeds erkend zijn als vluchteling nog voor uw gehoor voor het CGVS tijdens uw eerste asielaanvraag plaatsvond. Dat u dit belangrijke nieuws, dat de geloofwaardigheid van uw eigen verklaringen zou kunnen ondersteunen, niet aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van dit element.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen geviséerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie PcK te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in PcK relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2013 vonden er in geheel PcK zes aanslagen plaats, waarbij 18 doden te betreuren vielen.

Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens 68 schendingen van het staakt-het-vuren plaats, doch er is geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in de provincie PcK voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de regio PcK actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van Vluchtelingen van 31 januari 1967, de materiële motiveringsplicht alsook van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker die de motieven van de bestreden beslissing tracht te weerleggen vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging

en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.4. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal werd afgewezen bij beslissing van 21 mei 2014 en deze beslissing vervolgens bevestigd werd door de Raad bij beschikking op 15 oktober 2014. Vervolgens werd bij arrest nr. 133 206 van 14 november 2014 het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen aangezien geen van de partijen met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking. De partijen werden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond waarbij werd vastgesteld dat verzoeker bij aankomst in België verzwegen had dat hij in het bezit was van een internationaal paspoort, hiermee een visum aangevraagd en bekomen had voor het Verenigd Koninkrijk alwaar hij vervolgens gedurende een jaar gestudeerd heeft alvorens in België een asielaanvraag in te dienen. Gelet hierop en de vaststelling bovendien dat verzoeker ofschoon hij hiertoe ruimschoots de kans had nooit een asielaanvraag heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk kon er geen geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen te ontkrachten hierbij onder meer benadrukkend dat *“Van bij zijn verhoor, tijdens de tweede asielaanvraag, bij de tegenpartij, heeft verzoeker een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal gegeven aangaande de gebeurtenissen die hem ertoe gebracht hebben zijn land te ontvluchten. Het is gebleken dat zijn verhaal samenhangend is en dat zijn verklaringen standvastig zijn gebleven, niet alleen aangaande de hoofdzaak van de door zijn verhaalde gebeurtenissen, doch ook aangaande talrijke details en de juiste omstandigheden die betrekking hebben op die gebeurtenissen.”*, dient te worden opgemerkt dat zijn betoog niet dienstig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.5. Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift op de volgende nieuwe elementen: (i) verzoeker baseert zich op dezelfde problemen als bij zijn eerste asielaanvraag, (ii) verzoeker legde het originele paspoort neer waarvan hij voordien enkel kopieën neerlegde, (iii) verzoeker legde ten slotte de Italiaanse verblijfsdocumenten van zijn broer die erkend vluchteling in Italië zou zijn, neer.

Met betrekking tot het de nieuwe elementen waarop verzoekers tweede asielaanvraag berust stelde de bestreden beslissing terecht: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, nl. uw bewering vervolgd te worden wegens uw ideeën over religie, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”*

Terecht stelde de bestreden beslissing met betrekking tot het paspoort waarvan verzoeker slechts kopieën neerlegde bij de eerste asielaanvraag: *“Bovendien legde u reeds bij uw eerste asielaanvraag voor de RvV kopies van de relevante pagina's uit uw paspoort voor, waardoor de RvV dus reeds oordeelde over de waarde van dit element. Dit paspoort voegt dan ook niets nieuws aan uw asielrelaas. Het wijst enkel op uw identiteit, iets dat niet in twijfel werd getrokken. Dat uit dit paspoort blijkt dat u*

mogelijks van het VK terugkeerde naar Pakistan, voegt niets toe aan de kern van uw relaas, zijnde de geloofwaardigheid van uw vrees."

Met betrekking tot het nieuwe paspoort waarvan verzoeker het originele ter terechtzitting stelde de bestreden beslissing met recht vast dat "(...) Bovendien strookt het aanvragen van dit paspoort niet met uw ingeroepen vrees. U beweerde immers dat de Pakistaanse politie u zou zoeken, wegens uw open ideeën over religie, een gevoelige zaak in Pakistan. In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u schijnbaar zonder enige vrees naar de vertegenwoordigers van dezelfde autoriteiten die u naar eigen zeggen dient te vrezen, zou stappen om een reispaspoort te bekomen. Dit breekt verder het geloof in uw vrees af.(...)".

De vaststelling bovendien dat verzoeker geen asielaanvraag heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk, hoewel hij hiertoe wel de kans had is overigens weinig verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Temeer nu uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker reeds voor zijn komst naar het Verenigd Koninkrijk problemen kende in Pakistan. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient en zich zo grondig mogelijk informeert over de te ondernemen stappen in het kader van een asielaanvraag. Het feit dat verzoeker na een eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk terugkeerde naar Pakistan om vervolgens naar België te reizen en pas hier een asielaanvraag in te dienen terwijl hij hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk is een aanwijzing dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vrees.

Verzoeker legde eveneens documenten neer die zouden moeten aantonen dat zijn broer erkend vluchteling is in Italië. Nog daargelaten dat er geen enkel verwantschapsverband is aangetoond met de persoon vermeld op de documenten die verzoeker neerlegde, blijkt uit deze documenten dat de betrokkene een verblijfsvergunning heeft bekomen in Italië maar blijkt hieruit niet dat deze verblijfsvergunning verleend werd op grond van de toekenning van een vluchtelingenstatus. Bovendien, blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat deze persoon reeds de vluchtelingenstatus zou bekomen hebben in maart 2014, een zevental maanden alvorens de Raad in zijn hoofdte een arrest heeft gewezen. Indien zou worden aangenomen dat deze nieuwe elementen op waarheid zouden berusten mag worden verwacht dat verzoekers broer, verzoeker zo snel mogelijk inlicht omtrent het verkrijgen van de vluchtelingenstatus temeer nu de betrokkene die status bekomen heeft op grond van de beweerde problemen van verzoeker.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker ten slotte op de aanhoudende terreurdreiging in het hele land alsook met de vaststelling dat Pakistan af te rekenen heeft met corruptie en criminaliteit; dat door deze drie aangehaalde ernstige problemen de Pakistaanse bevolking een ernstig risico schade loopt en verzoeker derhalve in geval van terugkeer blootgesteld wordt aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelde met betrekking tot de veiligheidssituatie het volgende: "Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie PcK te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in PcK relatief stabiel en overwegend kalm genoemd kan worden. In 2013 vonden er in geheel PcK zes aanslagen plaats, waarbij 18 doden te betreuren vielen.

Daarnaast vonden er aan de Pakistaans-Indiase grens 68 schendingen van het staakt-het-vuren plaats, doch er is geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten aan voornoemde grens.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in de provincie Pck voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is."

Uit de informatie toegevoegd aan de door verwerende partij neergelegde aanvullende nota van 23 januari 2015 blijkt dat er zich in de loop van 2014 geen fundamentele wijzigingen voordeden in de veiligheidssituatie. Deze bleek voor 2014 nog steeds gekenmerkt te zijn door het gewapend conflict in het noordwesten van het land, nationalistische opstand in Balochistan, etno-politiek geweld in Karachi en toenemend sektarisch geweld. Uit de cijfers van *South Asia Terrorism Portal* blijkt dat aantal doden ten gevolge van terreurgeweld in dalende lijn is. In de periode 1 januari 2014 – 2 november 2014 werden er 1477 doden geregistreerd terwijl in 2013 3001 doden werden geteld. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat deze analyse van de commissaris-generaal onjuist zou zijn.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER